Ao. 1835. Dingsdag, den 23 Junij. No. 50.

GRONINGER COURANT.

ALGEMEEN DAGBLAD
VOOR DE
STAD GRONINGEN EN OMMELANDEN.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad *Groningen* zijn voornemens, om op Woensdag en drie volgende dagen, den 1, 2, 3 en 4 Julij 1835, telkens des namiddags te twee uren, ten overstaan van Mrs. J. FRESEMANN VIETOR en R. DE SITTER, Notarissen voor het Arrondissement *Winschoten*, publiek te verkoopen:

Het KWELDERGRAS, staande op de Uiterdijken, achter den *Stads Nieuwen Polder* en *Finsterwold*.

Men zal den eersten dag achter de Behuizing van de Weduwe KORNELIUS JANS MÜLLER, bij het Zijlhuis, op den *Stads Nieuwen Polder*, beginnen, en Zaturdag, den 4 Julij 1835, achter *Finsterwold*; — wordende de gegadigden geïnformeerd, dat de afvoer van het Kweldergras, zoo als in vorige jaren, buitendijks zal kunnen geschieden.

GRONINGEN den 22 Junij 1835.

Burgemeester en Wethouderen: J. F. VAN IDDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOHMAN.

Wordt geadverteerd, dat ter Stads Secretarij ter lezing liggen de CONDITIËN voor de LEVERING van de *RAAP-*, *LIJN-*, en *PATENTOLIE*, ten dienste der Verlichting in de Stad, en wel bij Inschrijving met geslotene Briefjes, welke vóór of op den zevenden Julij 1835 door de gadingmakenden kunnen bezorgd worden.

De ADMINISTRATEUR van 's RIJKS SCHATKIST in de Provincie *Groningen* adverteert, dat bij hem ontvangen zijn de Betaalsrollen wegens Traktementen, enz., over het tweede Kwartaal van 1835, aankomende de Regterlijke Ambtenaren, de Hoogleeraren, Studenten en Ambtenaren aan de Hoogeschool, de Onderwijzers der Latijnsche en Lagere Scholen, de Hervormde en Luthersche Predikanten, Doopsgezinde Leeraren, Ambtenaren van den Waterstaat, de Marine en van 's Rijks Munt, waarvan de uitbetaling zal geschieden ten Kantore-Generaal, des morgens van 9 tot 12 uren, en bij de Ontvangers van 's Rijks Middelen.

GRONINGEN den 19 Junij 1835.

Namens denzelven:
J. WOLTHERS,
Boekh.

ITALIË.

TRIEST den 7 Junij.

Wegens het uitbersten der pest in de Turksche provincie Albanię, heeft het Oostenrijksch bestuur te Zava met gemeld gewest alle gemeenschap afgebroken; het grens-kordon is tot den 3den graad verhoogd en tevens zijn er schepen uitgezonden, om door aanhoudend kruisen allen sluikhandel te beletten.

— Volgens brieven uit Scutari, schijnt gemelde stad het tooneel van gewigtige gebeurtenissen geworden te zijn. Reeds sedert lang vorderde de pacha van Scutari, van de Turksche bevolking, als contributie, de som van 200,000 Turksche piasters. Tegen deze betaling had zij zich aanhoudend verzet; terwijl de Christen-bevolking zich bereid verklaard had, de haar opgelegde contributie-som allengskens af te doen. Zoo was eenen geruimen tijd lang de stand der zaken, zonder dat, noch van den eenen, noch van den anderen kant, een verdere stap geschied was, toen plotseling, op den 17 Mei, de pacha (naar men wil, op ontvangen berigt van de aankomst der Turksche vloot aan de Albanesche kust) de toegangen tot den bazaar of de marktplaats met troepen en kanon deed bezetten en aan de Turken den toegang derwaarts verbood, doch aan den anderen kant alle kunstgrepen der overreding aanwendde, om de Christenen, voor welke de bazaar gelijk altijd openbleef, te bewegen, alle verkeer met de Turken af te breken, en zich aan hem aan te sluiten, ten einde de anderen tot voldoening zijner vorderingen te nopen. De Christenen gaven ten antwoord, dat zij door het volgen van dezen raad slechts zich zelven en hunne Turksche landslieden zouden benadeelen, aan welker wraak zij zich niet konden blootstellen, enz. Op deze wijs liepen de 17 en 18 Mei ten einde. Middelerwijl namen de Christenen, in het vooruitzigt, dat het tot verdere ernstige stappen zou kunnen komen, dezen tijd waar, om het grootste deel der in den bazaar opgehoopte waren in veiligheid te brengen, terwijl tevens tusschen de Turksche en Christen inwoners zamenkomsten gehouden en afspraken gemaakt werden. In deze schijnt men besloten te hebben, gemeenschappelijk geweld met geweld te keeren, daar men van wederzijden begreep, dat het oogmerk van den pacha vrij duidelijk geen ander was, dan om tusschen de Christenen en Turken oneenigheid te zaaijen en beurtelings met hulp der eene partij de andere uit te zuigen. Men maakte dus alle vereischte aanstalten. Naar alle kanten gingen boden af, om de bewoners van het omliggende land en van het naburige gebergte te hulp te roepen, en de aanbrekende morgen van den 19 Mei vond alle naar de stad leidende wegen met gewapende boeren, wel inzonderheid met geheele zwermen krijgshaftige Morlacken bedekt, die de stad te hulp snelden. Weinige uren na zonneopgang hoorde men reeds pistool- en snaphaanschoten in de straten en weldra was een moorddadig gevecht begonnen, hetwelk drie dagen lang met gelijke drift gevoerd werd en den 21 Mei, bij het vertrek dezer berigten, nog voortduurde, zonder eene beslissende uitkomst geleverd te hebben. Evenwel scheen de zege naar den kant des volks te willen neigen en men geloofde, dat de troepen gedwongen zouden worden de stad te ontruimen en in de citadel te wijken, die overigens voor derzelver aanmerkelijk getal (er moeten aanvankelijk 5000 man bijeen geweest zijn) slechts voor vijf dagen aan leeftogt heeft.

Van den 9den. Handelsbrieven uit Ragusa van later dagteekening leveren mede berigten nopens de bloedige voorvallen te Scutari (van welke wij eergisteren gesproken hebben). Den loop der gebeurtenis verhalen zij nagenoeg op dezelfde wijs, maar omtrent den uitslag verschillen zij. Verre dat, gelijk men verwachtte, het volk de overhand behouden zou hebben, heeft, luidens deze brieven, de pacha met zijne troepen de volledigste zege behaald. Hierop, zeggen zij, is de gruwelijkste wraakneming gevolgd en op eene schrikbarende wijs geplunderd, gebrand en gemoord. Als een der slagtoffers wordt de R.-Katholijke aartsbisschop van Scutari genoemd. Eenige aanzienlijke lieden, die naar de Montenegrijnen gevlugt waren, zijn, zegt men, door dezen uitgeleverd. Men hoopte op tusschenspaak van Oostenrijk, om verdere gruwelen te voorkomen.

— Volgens berigten uit Korfu, van den 23 Mei, heeft de Turksche vloot den 15 dier maand de Albanezische kust weder verlaten, om, overeenkomstig hare eerste bestemming, de vaart naar Tripoli voort te zetten.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 13 Junij.

Volgens berigten uit Swinemunde, zijn H. H. Kon. H. H. Prins en Prinses *Frederik der Nederlanden* den 10 dezer, des morgens omstreeks negen uren, aan boord van de Rus-Keizerlijke stoomboot *Ischora*, nabij die stad aangekomen en aldaar door eene bezending van de voornaamste staats- en stads-beambten ontvangen geworden. Daar Hunne Koninklijke Hoogheden ieder oponthoud wenschen te vermijden, zoo werd de uitnoodiging, om aan land te komen, door Hoogstdezelven niet aangenomen, en vervolgden zij hunne reis, door evengemelde bezending op de stoomboot tot buiten de haven begeleid. Hunne Koninklijke Hoogheden hebben, voor den togt van Stettin naar Swinemunde, den kapitein van de stoomboot, kommandeur bij het loodswezen en tol-inspecteur *von Mulbach*, als een blijk van derzelver tevredenheid over het kloeke sturen van het vaartuig, een gouden horologie ten geschenke vereerd.

— In den nacht van den 31 Mei, zijnde het tijdstip, waarop, voor meer dan een vierde van eene eeuw, een woedend gevecht voor en in Straalsund een bloedig einde maakte aan de onderneming van *Schill*, is de juiste plaats op de straat, waar hij, door het vijandelijke lood getroffen, van zijn paard ter nederstortte, door het leggen van een' steen, met den naam van *Schill* en de dagteekening van zijn sneuvelen daar op gegrift, aan de vergetelheid onttogen geworden.

FRANKFORT den 16 Junij.

De aanstaande bijeenkomsten van verscheidene Monarchen te Kalisch en Töplitz geven voortdurend aanleiding tot velerlei gissingen, waartoe, onder anderen, behoort, dat men, ten gevolge daarvan, eene nieuwe diplomatieke akte te wachten heeft, ter bewaring van het evenwigt, dat door het viervoudig verbond wegens de Spaansche aangelegenheden zou kunnen verbroken worden. Aan die akte zouden niet alleen Oostenrijk, Pruissen en Rusland deel nemen, maar ook al de overige Europesche Staten, wier regeringen het monarchaal beginsel zijn toegedaan.

— Uit Geneve schrijft men, dat de tegenwoordigheid der hertogin van St. Leu (voormalige Koningin van Holland) en van haren zoon aldaar aanleiding had gegeven tot velerlei geruchten en gissingen, zoodat de regering zich deswege tot die van Frankrijk gewend had, van welke zij de verzekering heeft ontvangen, dat de hertogin alleen uit hoofde harer zwakke gezondheid dat oord tot woonplaats had verkozen.

— Uit Bosniën is de treurige tijding ontvangen, dat de pest aldaar reeds sedert den 26sten der vorige maand geheerscht heeft, doch dat de inwoners de onvoorzigtigheid gehad hebben, zulks in den aanvang zoo zorgvuldig te verbergen, dat men in de aangrenzende Oostenrijksche distrikten niet voor den 2 dezer daarvan verwittigd is geworden. Dadelijk is het grens-kordon versterkt en zijn alle mogelijke maatregelen ter voorkoming van besmetting genomen.

Ook op een Turksch vaartuig, dat in eene Albanesche haven was binnengeloopen, waren acht menschen aan de pest gestorven, ten gevolge waarvan deze Turksche provincie als besmet is verklaard geworden. Nog heeft zich die ziekte geopenbaard op het koopvaardijschip *Urminy*, van Alexandrië naar Poviglia in de golf van Venetië bestemd, waarop dadelijk de strengste quarantaine is verordend en de gemeenschap met dat vaartuig zoo veel mogelijk afgesneden.

Van den 17den. Uit den kreits Alzey wordt het volgende ontzettende voorval medegedeeld:

In het steedje Nack, bij Alzey, leefden sinds geruimen tijd twee familiën in hevige vijandschap. Een lid der eene was vroeger burgemeester van het plaatsje geweest; een lid der andere bekleedde tot vóór weinige dagen dezen post. Deze laatste, *Theis* genaamd, stond verleden Donderdag aan het venster, en zag den schoonzoon zijns vijands, die, zegt men, *Knobloch* heet, bij eene openbare fontein in zijne nabijheid staan. Oogenblikkelijk greep *Theis* zijn met ganzenhagel geladen geweer ter hand, en brandde het op des ongelukkigen hoofd los, die terstond in zijn bloed badende nederstortte; de schoonvader van den getroffene schoot ijlings toe, om hem hulp te bieden, doch nu legde ook de moordenaar op zijnen anderen vijand aan, drukte zijn tweede schot los, en trof hem even juist als den eersten. Daarop nam de verstokte booswicht onbezorgd eene aan den muur hangende pistool en brandde die op zich zelven los. Bij den jongen man, hoewel zwaar gewond, zoude, zegt men, nog hoop op levensbehoud overblijven, hetwelk bij den vader niet meer te verwachten was. Zich zelven heeft de, aan Spaansche of Italiaansche wraakzucht herinnerende moordenaar het best getroffen, hij was oogenblikkelijk dood.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 17 Junij.

De hertog *van Wellington*, die aangekondigd had, in de zitting van het Hoogerhuis van den 15den, het besluit in rade, waarbij de werving voor de Koningin van Spanje in Engeland opengesteld wordt, ter sprake te zullen brengen, ten einde inlichtingen van de ministers deswege te vragen, heeft later van dit voornemen afgezien. Daarentegen zijn dien avond door den markies *van Londonderry* twee vragen dienaangaande aan den eersten minister *Melbourne* voorgesteld. In de eerste plaats, of het uitvaardigen van dat besluit in rade het gevolg was van eene aanvrage van den gezant der Spaansche Koningin bij het Britsche bewind, dan of dit laatste uit eigene beweging daartoe gekomen was? Lord *Melbourne* heeft verklaard, dat het besluit genomen was na een ontvangen aanzoek van den Spaanschen gezant. In de tweede plaats vroeg de markies, of degenen, die bij de thans plaats hebbende werving in dienst der Koningin mogten treden, op het tooneel des oorlogs aangekomen zijnde, ook het genot zouden hebben van de, door bemiddeling van lord *Elliot*, tusschen de strijdende partijen tot stand gebragte overeenkomst wegens de uitlevering der wederzijdsche krijgsgevangenen? Lord *Melbourne* gaf als zijn gevoelen te kennen, dat de bewuste overeenkomst ook ten aanzien der thans in de dienst der Koningin van Spanje zich begevende vreemdelingen behoorde te werken.

De eerste minister heeft zich bij die gelegenheid over de zending van lord *Elliot* en den uitslag daarvan uitgedrukt op eene wijze, welke aan de voorstanders van het vorige ministerie te meer genoegen heeft gegeven, daar dat ministerie en bepaaldelijk de hertog *van Wellington*, tijdens wiens beheer der buitenlandsche aangelegenheden de zending van lord *Elliot* had plaats gehad, in verscheidene bladen der radikale partij hevig daarover aangerand en beschuldigd is geworden, van met die zending geheime oogmerken te hebben gehad, en de moeijelijkheden voor de troepen der Koningin daardoor had willen vermeerderen. Lord *Melbourne* zeide namelijk: « dat hij volkomen instemde met alles, wat lord *Londonderry* gezegd had omtrent de gepastheid en het menschlievend doel der zending van lord *Elliot* en der door hem gevoerde onderhandeling. Dezelve was gegrond geweest op de regtvaardigste beginselen; ondernomen met de weldadigste bedoelingen, en op de meest voldoende wijze uitgevoerd geworden. De edele lord (*Londonderry*) konde geene loftuitingen aan dien geheelen maatregel toezwaaijen, welke hij (minister) niet van ganscher harte zoude beamen. Die onderhandeling was bekroond geworden door eene overeenkomst, welke op zich zelve ten hoogste bevredigend was, en de heilzaamste gevolgen had gehad, vermits door haar het leven van honderden personen gespaard was, die na de bekrachtiging der overeenkomst krijgsgevangen waren gemaakt."

Nog heeft bij die gelegenheid lord *Brougham* de aandacht der ministers gevestigd op de noodzakelijkheid, om van de tegenwoordige betrekkingen van Engeland tot het Spaansche bewind gebruik te maken, ten einde van hetzelve de erkenning der voormalige Spaansche Koloniën in Amerika als onafhankelijke Staten te verwerven. Lord *Melbourne* heeft daarop geantwoord, dat niet alleen het tegenwoordige ministerie, maar ook elk ander, hetwelk hetzelve is voorafgegaan, steeds al het mogelijke had gedaan, om eene verzoening tusschen oud-Spanje en deszelfs Volkplantingen tot stand te brengen, en dat hij en zijne ambtgenooten voortdurend hunne aandacht op dat doel zouden blijven vestigen.

— Volgens de *Times*, wordt de werving en de organisatie van het hulpkorps, hetwelk naar Spanje bestemd is, met kracht voortgezet. De sterkte van het korps is, volgens dat blad, berekend op 10,000 man, waarvan 8,448 man voetvolk, 552 scherpschutters, 700 man ruiterij en 300 man artillerie. De kosten van uitrusting voor elk man zullen 10 p. st. of *f* 120 bedragen, tot bestrijding waarvan de Londensche kooplieden met de meeste bereidvaardigheid aanzienlijke voorschotten schijnen te doen. Ook wordt in de bladen groote lof toegezwaaid aan de belangeloosheid der meeste officieren, welke zich ter dienstneming onder den kolonel *Evans* aanmelden, en, bijna allen, zeer matige voorwaarden maken, of de bepaling van hunne belooning geheel aan het Spaansche Bestuur overlaten. De *Courier* spreekt van pogingen, welke door de vrienden van Don *Carlos*, met den aartsbisschop van Leon aan het hoofd, gedaan worden, om de werving ten behoeve der Koningin tegen te werken, doch verzekert, dat dezelve haar doel geheel en al zullen missen.

Van den 11den. Volgens berigten uit Lissabon, van den 30 Mei, was daar in den avond van dien dag een kabinetsraad gehouden over de aanvraag van het Spaansche bewind om een Portugeesch hulpkorps. Men meende, dat het zenden van troepen zwarigheid opleverde uit hoofde van de teruggave der kosten, maar dat toch aan de aanvraag voldaan zou worden; in dit geval zou denkelijk een gedeelte der burgerwacht mobiel gemaakt en in de vaste plaatsen gelegd worden, ter vervanging van de linietroepen. Het plan dezer mobielmaking vond bij de

merigte geenszins bijval, en hieraan schreef men het toe, dat de Koningin den 29sten, bij gelegenheid eener wapenschouwing, zeer koel ontvangen was. Ook de jongste ministeriële verandering scheen de ingezetenen weinig te bevallen.

FRANKRIJK.

PARIJS den 15 Junij.

Drie Fransche dagbladen behelzen eenen van de conciergerie uitgeganen brief. In den *Réformateur*, de meer onmiddellijke woordvoerder der gevangenen, leest men den volgenden:

» Uit de gevangenis der conciergerie, den 14 Junij 1835.

» Het Hof der Pairs is afgeklommen tot de laatste sport van het door hetzelve aangenomen stelsel, om te trachten, aan het gedrogtelijk door hetzelve aanvaarde regtsgeding een einde te maken. Tot hiertoe had het Hof nog enkel morelen dwang op de voor hetzelve gedaagde aangeklaagden willen uitoefenen; thans wil het door de aanstootelijkste materiële geweldadigheid hen noodzaken, deszelfs onwettelijke regtsbedeeling en al de door hetzelve beraamde, het regt van vrije verdediging verkortende, dwangmaatregelen aan te nemen. Reeds was de beschuldigde *Girard* met handdadig geweld naar het Luxemburg opgebragt, en was de president *Pasquier*, ter vergadering dit aanwenden van lijfsdwang ontkennende, op het zelfde oogenblik door den beschuldigde zelven, en daags daarna door de bekendmaking van het proces-verbaal van geleide gelogenstraft geworden. Gisteren zijn, onder volmaakt dezelfde omstandigheden, drie andere beschuldigden uit de conciergerie gehaald. Ten aanzien dezer drie was echter de maatregel in zoo verre verzacht, dat bij hun geleide een policie-kommissaris tegenwoordig was, manschappen der municipale garde besturende, die niet uit het oog hebben verloren, dat zij te doen hadden met mannen van moed en regtschapenheid. Wij bedoelen *Villiard*, *Lange* en *Margot*. Heden heeft andermaal een geleide, maar onder afgrijzen wekkende omstandigheden plaats gehad.

» Te 6 uren des morgens komen de wachthebbende stokkeknechts de drie gevangenen *Pradel*, *Birard* en *Dédier* aanzeggen, zich gereed te maken, om onverwijld naar het Luxemburg te worden vervoerd. Een kwartieruur daarna verschijnt de deurwaarder *Sajou*, vergezeld door den policie-kommissaris *Vassal* met acht manschappen, den rok der municipale garde op het lijf hebbende. *Berard* en *Pradel* worden aangezegd hen te volgen; deze beide, te bed zijnde gebleven, verroeren zich niet. De bedden overhoop en de gevangenen op den steenen vloer neder te werpen, was, op het den acht municipale gardes door mijnheer *Vassal* gegeven bevel, het werk van een oogenblik. Zij grijpen hen bij de voeten aan en slepen hen zoo naar de deur. *Pradel* en *Bérard* klampen zich, om deze mishandeling te stuiten, aan de stukken huisraad vast, welke zij onder weg ontmoeten. Het overmagtig geweld sleurt hen echter tusschen door gebrokene fleschen, bord- en schotelscherven, omverre gevallen stoelen, enz. onmeedoogend voort; zij worden met zulk eene woeste kracht voortgetrokken, dat *Pradel* eene los staande boekenkas, waaraan hij zich binnen de zaal krampachtig had vastgegrepen, met zich tot naar buiten op den trap-overloop medesleurt. Daar gekomen, wil de policie-kommissaris, met woorden en gebaren zijne beulshandlangers aanvurende, de beide gevangenen niet toelaten zich op de beenen te stellen. Zij moeten in dezelfde houding tot beneden aan den trap worden voortgesleept. De barbaarsche uitvoerders van de bevelen der Pairs weifelen geen oogenblik. Hunne slagtoffers, den trap op dezelfde wijze afgesleept, vallen loodzwaar met het achterhoofd op elke der steenen traptréden neder!

» Die onverlaten, welke men niet mag achten tot de municipale garde te behooren, keeren in de kamer terug, waar de gevangene *Didier* te bed ligt; zij grijpen hem bij armen en beenen en bij het hoofdhaar, en brengen hem, met van het lijf afgescheurde hemd, naakt in de griffiekamer, waar de directeur hem doet aankleeden.

» Terwijl dit laatste beulenfeit werd volvoerd, had een ander gevangene, *Chagny* genaamd, tot *Didier* gezegd, niet dan voor daadwerkelijk geweld te zwichten. Mijnheer *Vassal* heeft dit gezegde niet vergeten. Hij komt met zijne trawanten en een aantal stokkeknechts der gevangenis bij *Chagny* terug, en geeft bevel hem in het strafhok te smijten. Terstond vallen negen kerels den gevangene te lijf, rukken hem de haren uit het hoofd en sleuren hem, op eene vooral niet minder ontmenschte wijze, dan waarop *Bérard* en *Pradel* zijn gemarteld, naar het cachot. Onder het voortslepen schopt mijnheer *Vassal* den ongelukkige, weerloos op den steenen bodem uitgestrekt, herhaaldelijk in het aangezigt en trapt hem op de borst. Hij ligt thans onder behandeling der tot de gevangenis behoorende geneesheeren.

» Terwijl deze gruwelen plaats grepen, moesten de overige gevangenen, met verdubbelde zorg binnen hunne kamers opgesloten gehouden, het gekerm en de weeklagten hunner lotgenooten aanhooren, en, door hunne tralievensters, elkander den afschrik en de verslagenheid mededeelen, welke deze geweldadaden hun inboezemden."

Van den 16den. Een Fransch journaal neemt uit het te Lucca verschijnende dagblad *Voce Della Verità* het volgende over. Zekere *Leonardo Gironella*, of althans een van *Maria-Christina's* agenten, die deze naamteekening voert, schreef den 1 Mei aan den markies *de Viluma*, civielen gouverneur van Madrid en *Christina's* vertrouweling, eenen brief, die in Katalonië onderschept en in het hoofdkwartier van Zijne Majesteit *Karel V* aangebragt is. Deze brief houdt in, dat *Lodewijk Philips* genoodzaakt is te verklaren, dat hij niet interveniëren wil, ten einde door deze taal de Noordsche Hoven te blinddoeken en hen, zoo mogelijk, opzigtens zijne ontwerpen in slaap te wiegen; doch dat hij intusschen ondershands alles tot de interventie doet gereed maken, zullende de Fransche krijgsmagt binnen Spanje trekken op een oogenblik, dat men zulks het minst vermoedt; dat deze zaak vele maatregelen van omzigtigheid eischt, maar des te zekerder zal tot volvoering komen, vermits het Gouvernement zich gedrongen voelt, om aan den met den uitslag van het monster-proces opgewonden volksgeest eene andere rigting te geven. Dit is, zegt de briefschrijver, het resultaat van mijn gisteren met den vriend van *Lodewijk Philips* gehouden gesprek.

— Uit de gisteren aangekomen Engelsche tijdingen hebben wij gezien, met welken ijver te Londen de maatregelen tot het in Spanje kwasie-interveniëren werden behartigd, en welke groote vorderingen de vrijwillige dienstneming reeds had gemaakt. Tot dus verre blijkt niet, dat het Fransche Gouvernement zich aan het hoofd eener dergelijke beweging hebbe gesteld. Het heeft zich vergenoegd met naar Toulon bevelen op te zenden, om transportschepen gereed te houden, ten einde het vreemden-legioen aan boord te nemen; doch voor het overige wordt er te Parijs weinig werks gemaakt van eenige werving voor rekening der Spaansche Koningin. Verscheidene personen, verlangende onder de vanen van *Valdez* te dienen, zich aan het bureau van militaire zaken aangemeld hebbende, is hun tot antwoord gegeven, dat zij zich slechts bij het vreemden-legioen hadden te laten aannemen, doch dat er volstrekt niet aan het oprigten van een afzonderlijk korps wordt gedacht. Evenwel, indien men hechten moet aan de door het *Journal des Débats* gevoerde taal, zoude het schijnen alsof thans het ministerie voornemens ware een of ander besluit te nemen, gelijkvormig aan datgene, hetwelk door de Engelsche en Belgische Gouvernementen is genomen. Edoch, indien zulks werkelijk het geval is, waarom dan draalt het Fransche Kabinet zoo lang met het beginnen van toebereidselen, die natuurlijkerwijze nog eenig tijdsverloop zullen na zich slepen?

Een honderdtal militairen van het Parijssche garnizoen en ettelijke officieren hebben verzocht in het vreemden-legioen over te gaan.

— Te Epinal heeft een tweegevecht plaats gehad tusschen den heer *Vial*, kolonel, en den heer *Gerard*, luitenant-kolonel van het 8ste regement dragonders, waarin de eerste zwaar gekwetst is. De minister van oorlog, maarschalk *Maison*, heeft, ten gevolge van die gebeurtenis, eene dagorder doen uitvaardigen, waarin gezegd wordt, dat genoemde luitenant-kolonel, die zijn' superieur, ondanks de regelen der subordinatie, heeft durven uitdagen, voor een' krijgsraad zal worden gebragt, en dat de superieur, die de misdadige toegeeflijkheid gehad heeft deze uitdaging aan te nemen, daarvoor gestraft zal worden door het verlies van zijn' post, terwijl de getuigen, officieren van het korps, die zich niet tegen dit gevecht hebben verzet, veertien dagen geforceerd arrest zullen houden. De minister van oorlog wil, zoo als de dagorder zegt, toonen, dat geene overtreding ongestraft zal blijven, en dat hij het gezag van den rang zal handhaven, als beschouwende dit als den eersten grondslag der krijgstucht, zonder welke geene armee bestaan kan.

— Van de grenzen schrijft men, dat Bergara den 7den gekapituleerd heeft. Het nemen van die stad is eene zeer belangrijke gebeurtenis voor de Carlisten, daar zij een garnizoen van zeshonderd man bevatte en *Espartero* nog driehonderd zieken en een gelijk getal militairen derwaarts gezonden had, die na de nederlaag van *Vercarga* verstrooid waren.

De officieren, die te Bergara, zich bij verdrag overgegeven hebben, waren den 10den te St. Sebastian aangekomen en op het punt geweest, om door de troepen der Koningin, die hen van lafhartigheid beschuldigden, omgebragt te worden. De tegenwoordigheid van geest van den brigadier *Jaureguy*, die hen naar de citadel gezonden heeft, had hen gelukkig gered.

Irun is verlaten, uitgenomen een klein fort, waarin vijftig man zich opgesloten hebben, met het plan om zich tot het uiterste te verdedigen. Over zee was van St. Sebastian een officier met tweehonderd man aangekomen, ten einde het bruggehoofd van de Bidassoa te bezetten. Hieruit besloot men, dat *Valdez* het oogmerk, om zich op nieuw in die streken te vertoonen, niet had opgegeven. De Carlisten hadden den 10 dezer den versterkten post aan de Bidassoa opgeëischt, doch een weigerend antwoord gekregen.

Van den 17den. Terwijl sommigen nog gisteren beweerden, dat Engeland genoegen nam met het ontwerp, om de hand van Donna *Maria* aan den hertog *van Nemours* te doen schenken, las men van eenen anderen kant in den *Constitutionnel:*

» Gisteren zeide men in veelal wel onderrigte gezelschappen, dat het Whigsche ministerie zich reeds zeer sterk verklaard had tegen de verandering van het kabinet in Portugal, in het blijkbaar doel van het huwelijk van Donna *Maria* met den hertog *van Nemours* door te drijven. Men sprak van eene depêche van den heer *Sebastiani*, die verklaarde, dat de Whigs onmogelijk eene zoo verregaande toegevendheid aan Frankrijk konden betoonen; de depêche zou er bijgevoegd hebben: dat den dag, waarop de Whigs hierin zouden stemmen, het ministerie *Melbourne* zich omgestooten zou zien."

— De zittingen der Pairs tot het April-proces zijn gisteren en heden voortgezet. Tot dus verre is het feitelijke der gebeurtenissen van Lyon en betreffende de afwezige beschuldigden, op welke de publieke oplettendheid zich weinig vestigt, nog slechts in behandeling gekomen. De zittingen leveren dan ook weinig belangrijks op. Er zijn op dit oogenblik 31 gevangenen ter zitting tegenwoordig, in plaats der 25, die zich van den aanvang af aan hadden gewillig betoond. De 6 overigen, die onder de weerspannigen werden geteld, zijn achtervolgens, op de hun met bedreiging van geweld gedane sommatiën, voor het Hof gebragt. In het eerst hebben zij geweigerd te antwoorden, doch hebben zij vervolgens aan de regtsverhandelingen deel genomen. De beschuldigde *Thion*, ter zitting van heden door den President ondervraagd, heeft geantwoord, dat hij niets zeggen zoude zoo lang hij den door hem gekozen pleitbezorger niet bij zich had. — Laat dit opzet van loutere stijfhoofdigheid varen, zeide de heer *Pasquier* tot hem; het ontbreekt hier niet aan advokaten, onder welken gij er eenen tot verdediger kunt kiezen. — De beschuldigde heeft in zijn zwijgen volhard, hetwelk echter niet belet, dat de getuigen à décharge ten zijnen opzigte zijn gehoord geworden.

— *De Moniteur* behelst het volgende:

» 's Konings voornemen zijnde, de Franschen, die zich aanbieden zullen, met behoud der hoedanigheid van Franschman, in dienst van H. M. de Koningin van Spanje over te gaan, daartoe te magtigen, zullen, overeenkomstig art. 21 van het Burgerlijk Wetboek, de aanvragen tot die magtiging aan het ministerie van justitie moeten worden ingediend."

— De dagbladen bevestigen tot heden niet de gisteren door den *Constitutionnel* gegevene tijding der bemagtiging van Bilbao.

De *Election* berigt dienaangaande, onder dagteekenis van Bayonne, den 13 dezer, hetgene volgt:

Wij ontvangen zoo even met een visschersvaartuig de tijding, dat *Zumala-Carreguy* met ontzagwekkende strijdkrachten voor Bilbao staat; tusschen de belegeraars en de bezetting is eene hevige kanonnade begonnen, de plaats wordt hardnekkig verdedigd; ook heeft een voor de stad liggend Engelsch fregat zes stukken geschut en een veertigtal manschappen gedebarkeerd, om aan de verdediging deel te nemen. Men verzekert nogtans, dat de stad niet lang wederstand kan bieden.

— De *Sentinelle des Pyrénées*, van den 13 Junij, behelst het volgende:

Espartero heeft 4000 man te Bilbao gelaten en is met 6000 man naar Vittoria gemarscheerd.

Voorts schrijft meergemeld blad, onder dagteekening van den 11den, van de grenzen:

Verslagenheid heerscht overal; de bevolkingen, die de zaak der Koningin voorstonden, doch door de hen beschermende garnizoenen verlaten werden, vlugten naar Frankrijk; zij, die zulks niet kunnen, ondervinden de represailles der Carlisten.

— In een Piëmonteesch dagblad vinden wij het verhaal van het volgende treurige voorval, dat den 5 dezer maand te Alexandrië heeft plaats gehad. Eene Israelietische bruiloft had naar de derde verdieping van een huis in de straat Ste Lucie een groot aantal bloedverwanten, vrienden en nieuwsgierigen gelokt. Onder deze laatsten bevonden zich de kolonel, onderscheidene officieren en het geheele muzijkkorps van het tweede regement van Austa, welke de kolonel ter eere der verloofden had medegebragt. Maar nauwelijks was de muzijk begonnen zich te doen hooren, of de vloer der zaal stortte in met al de zich daarin bevindende personen; 47 menschen, waaronder 30 Israelieten en 17 R.-Katholijken, zijn bij dit ongelukkig voorval omgekomen; 16 zijn zwaar en 8 ligt gewond; alleen 14 derzelven zijn met kneuzingen er afgekomen. Onder de dooden telt men den kolonel ridder *Angiri*, twee kapiteins, eenen luitenant, twee muzikanten, den rabbijn en deszelfs vrouw. Men weet niet, welk het lot der jonggehuwden is geweest.

Van den 18den. Voor het Hof der Pairs zijn gisteren weder drie en heden op nieuw zeven beschuldigden verschenen, en allen hebben geweigerd deel te nemen aan de debatten. Geen hunner heeft op de aan hen gerigte vragen geantwoord; zij verklaarden geene enkele depositie der getuigen te zullen tegenspreken, zoo lang hunne verdedigers en medebeschuldigden niet zullen aanwezig zijn. De President poogde gestadig nu eens den eenen, dan eens weder den anderen advokaat te bewegen, zich voorloopig met de rol van verdediger te willen belasten; men moest somtijds geweld gebruiken, om de beschuldigden te doen opstaan, om hen met de getuigen te confronteren.

De zaken kunnen bezwaarlijk lang op deze wijze voortduren. Het voornemen der Pairs is nog steeds, zegt men, om een einde te maken aan de cathegorie van Lyon, en daarna, zelfs ondanks het ministerie, de zaak der overige beschuldigden uit te stellen. Maar men gelooft algemeen, dat het zelfs moeijelijk zal zijn, het de Lyonnezen betreffende gedeelte van het proces tot een beslag te brengen. Er moeten nog dertig beschuldigden dezer cathegorie verhoord worden, en zoo er dan ook geene physieke onmogelijkheid bestaat, om hen met soldaten en geweld naar de banken der beschuldigden te slepen, bestaat er evenwel eene soort van zedelijke onmogelijkheid voor de Pairs, om deze worsteling te kunnen doen voortduren. Nog meer: reeds is het getal der Pairs tot op 142 of 143 verminderd; 22 hunner hebben zich allengskens sedert den aanvang der debatten aan het proces onttrokken. Intusschen breidt zich het gewigt der minderheid, daardoor uit en het kon wel eens gebeuren, dat zij het proces ganschelijk meester werd; en dit vreest het ministerie bovenal. Met elken dag schijnt zich een nieuwe hinderpaal te verheffen, om den voortgang van dit betreurenswaardige proces te belemmeren. (*O. C.*)

— Een geloofwaardig en meestal wel onderrigt persoon meldt, dat in den afgeloopen nacht aan het bestuur van Algiers bevel is gezonden, om het vreemden-legioen zoo spoedig mogelijk naar Spanje te doen vertrekken; men zegt, dat de manschappen de Fransche kokarde zullen behouden en door de Fransche schatkist betaald worden. Dit ware eene regtstreeksche en rondborstige interventie; en zoo deze maatregel werkelijk genomen is, dan moet dezelve vermoedelijk geweten worden aan de ontdekking van de eene of andere geheime machinatie van het Heilige Verbond ten behoeve van Don *Carlos*, of van eenige dwaze poging van de zijde der hertogin *de Berry* en der legitimisten in het Zuiden. Het Gouvernement, persoonlijk aangerand, zal eindelijk gemeend hebben zijne kwasi-onzijdigheid te moeten afleggen en represailles te gebruiken. (*Constitutionnel.*)

— De dagbladen bevatten, onder dagteekening van Onate den 1 Junij, de volgende bijzonderheden nopens Don *Carlos* en deszelfs wijze van leven.

Iturmendi, alwaar het paleis van Don *Carlos* is gelegen, is een klein dorp op den weg van Pampeluna naar Vittoria, zes mijlen van laatstgenoemde stad en vier mijlen van Salvatierra. Het gehucht heeft niet meer, dan twee tamelijk goede huizen, waarvan het eene is bewoond door Don *Carlos* en diens Hof. Op het oogenblik, dat ik aankwam, zou de Koning zijn paleis verlaten, om naar de kerk te gaan en de Mis te hooren. Wanneer Don *Carlos* zich op weg begeeft, bestaat zijn geleide gewoonlijk uit twee lansiers te paard, den chirurgijn der koninklijke garde, acht trompetters en acht tamboers, en honderd man der garde te voet in prachtige uniform.

Daarna volgt Don *Carlos*, hebbende ter zijner regterzijde den minister van oorlog, graaf *de Villemur*, en ter linkerzijde den president der junta van Navarre, Don *Echaverria;* voorts komen dertig hoofdofficieren, de ministers, de generaal *Uranga*, kommandant en chef der voorposten, met zijne aides-de-camp, 2 trompetters op witte paarden, dertig koninklijke gardes te paard, gekleed in blaauwe uniform met roode uitmonstering, de zonen van de voornaamste Baskische familiën en twee kompagniën guides.

Te Onate door den minister van binnenlandsche zaken, den heer *Cruz Mayor*, bij Don *Carlos* ter audiëntie binnen geleid zijnde, vervolgt de berigtgever aldus:

Toen ik zijne kamer binnentrad, was Don *Carlos* gezeten aan eene met blaauw laken overdekte tafel. Deze Prins zal denkelijk 47 jaren oud zijn; hij heeft eene middelmatige gestalte, zijne gelaatstrekken zijn aangenaam en zijne manieren hebben veel behagelijks; zonder juist naar alle regelen schoon te

kunnen heeten, heeft zijn gelaat iets mannelijk bevalligs en zijne zware knevels geven hem een martiaal aanzien. De Prins is gezet, zonder zeer corpulent te wezen; hij droeg een' blaauwen rok, tot aan de kin toegeknoopt eene witte broek en Wellington's laarzen; geene uitstekende decoratie deed hem boven de hem omgevende officieren onderscheiden. Men heeft dikwerf gezegd, dat de Prins een somber voorkomen had en veel naar eenen monnik geleek; dit is echter geenszins het geval; hij heeft een open gelaat met den glimlach op de lippen en zijn gesprek is zeer onderhoudend. Don *Carlos* is een godvruchtig, maar in geenen deele dweepzuchtig Vorst. Ik heb 14 dagen in het Carlistische hoofdkwartier doorgebragt en in al dien tijd slechts twee geestelijke personen, een te Goizenta en een te Lesaca, gezien. De eenige leden der geestelijkheid, die Don *Carlos* van nabij omringen, zijn Don *Echaverria* en de kapellaan der koninklijke garde. De minister van buitenlandsche zaken, de heer *Cruz Mayor*, die mij bij Don *Carlos* introduceerde, is een jong mensch van 35 jaren. De minister van oorlog, graaf *de Villemur*, is een 70jarige grijsaard. Don *Echarerria*, de president der junta van Navarre, onderscheidt zich bij al deze chefs van Don *Carlos* voorstanders door zijne vrolijkheid en zijnen opgeruimden aard.

BELGIE.

BRUSSEL den 18 Junij.

In het *Journal de Liège*, van den 16 Junij, leest men:

Eene onzer schoonste publieke wandelplaatsen, de St. Leonardskade, was gisteren de schouwplaats eene ergerlijke vertooning; ik zoude zelfs kunnen zeggen van eene schennis der zeden, waarvan de beschaafde wereld geen voorbeeld oplevert. Omstreeks zes uren des avonds kwam een troep soldaten van vier- of vijfhonderd man met slaande trom tot op de kade aanrukken en schaarde zich in eene der aldaar aangelegde lanen in batalje op eenen steenworps afstand van de plaats genaamd l'Etoile.

Ik dacht, en velen met mij, dat zij daar kwamen, om te exerceren of te manoeuvreren, doch wij vonden ons alle op eene verontwaardiging wekkende wijze bedrogen.

Op het eerste kommando van den bevelvoerenden officier trokken de manschappen den rok uit; op het tweede kommando de pantalon; op het derde kommando haalden zij zich het hemd over het hoofd en bleven in dezen staat in linie staan, om het vierde kommando af te wachten, hetwelk hun zoude gelasten in de rivier te springen, en welke manoeuvre zij weldra onder het uitbulken van kreten, zoodanig als eene bende wilden dezelve zoude doen hooren, ten uitvoer bragten; de voorbijgangers en wandelaars van beider geslacht, door zulk een afzigtelijk tooneel verschrikt en verontwaardigd, vlugten naar alle zijden, zoodat de wandeldreven in een oogenblik verlaten waren.

Een vierde uurs daarna kwamen de militairen, op het sein van de trom, weder het water uitstappen; ieder man schaarde zich weder in linie en kleedde zich insgelijks onder kommandowoorden wederom aan.

ANTWERPEN den 17 Junij.

Een der Antwerpsche bannelingen, de heer *Cramer*, heeft verlof bekomen, om provisioneel in België te mogen terug keeren; hij is sedert den avond van den 14den alhier terug. Ofschoon deze daad van regtvaardigheid zich lang heeft laten wachten en nog slechts zeer onvolmaakt is, zoo heeft zij echter aan alle brave lieden alhier veel genoegen gegeven, en de hoop doen ontstaan, dat eindelijk de verbannings-vonnissen, zoo tegen den heer *Cramer* als andere Belgische burgers, door het gouvernement ingetrokken zullen worden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 18 Junij.

H. K. H. prinses *Albert* van Pruissen is den 15 dezer van Berlijn naar deze residentie afgereisd.

— Dezer dagen heeft Zijne Majesteit, bij wijziging van het Koninklijk besluit van den 18 Junij 1835, no. 192, aan de chefs der korpsen zware kavallerie en aan de kommandanten dier depots de bevoegdheid toegekend tot het aannemen van rekruten en tot het aangaan van reëngagementen.

— Om zoo veel mogelijk voor den goeden voortgang der door haar gestichte Badinrigting te Scheveningen te waken, heeft de Regering van 's Gravenhage uit hare leden eene kommissie benoemd, die, overeenkomstig de elders bij dergelijke inrigtingen gebruikelijke gewoonten, den naam van: *Directie der Badinrigting te Scheveningen* aangenomen heeft. Dezelve zal zich belasten met het oppertoezigt, hetwelk de stedelijke Regering zich heeft voorbehouden over de verschillende takken van dienst dezer inrigting, en over de uitoefening der maatregelen van orde en zindelijkheid, onmisbaar voor de goede policie der Badinrigting te Scheveningen, en zal trachten, om aan hare medeingezetenen en aan de vreemde badbezoekers het gebruik der baden, en hun verblijf op het Badhuis en te Scheveningen zoo gemakkelijk en aangenaam mogelijk te maken; zij zal daarom gaarne aan de vreemdelingen, die zich tot haar willen wenden, alle verlangde inlichtingen over de te verkrijgen huisvesting of woningen verschaffen, en hun tot bespreking derzelve behulpzaam zijn. Zij zal gedurende het Badsaizoen des Zaturdags van iedere week op het Badhuis bijeenkomen, en wekelijks in het *Dagblad van 's Gravenhage* en het *Journal de la Haye* laten plaatsen: *Badberigten;* behelzende de namen en woningen der vreemdelingen, die aangekomen zijn, om de zeebaden te gebruiken; de temperatuur der zee gedurende de laatst afgeloopene week en de tijden van hoog water voor de volgende; en verder korte berigten van al wat merkwaardigs op het Badhuis of te Scheveningen mogt voorgevallen zijn.

AMSTERDAM den 20 Junij.

Bij eene aanschrijving is aan de respectieve gouverneurs te kennen gegeven, dat vensters beneden de twintig vierkante palmen groot, ofschoon ook in bouwordelijk verband met anderen staande, en dus streng genomen volgens de wet tot de belastbare behoorende, niet onder dezulken zullen worden geteld.

ROTTERDAM den 17 Junij.

Berigten uit het kamp bij Reijen, van den 16 dezer, behelzen, dat het dien morgen door twee bataljons van de 2de en 7de afdeelingen en door twee bataljons van de 10de, 12de en 18de afdeelingen betrokken was, en deze troepen door Z. D. H. den luitenant-generaal hertog *van Saksen-Weimar* aldaar waren ontvangen. Vóór dat de twee bataljons der 10de afdeeling de vesting Breda verlieten, heeft de plaats-kommandant aldaar, de generaal *Vertholen*, zijne bijzondere tevredenheid betuigd over het gedrag der troepen gedurende hun verblijf in die vesting. Deze betuiging werd door den kolonel der afdeeling vóór het betrekken van het kamp herhaald, vertrouwende hij, dat zij zich dien goeden dunk ook in het kamp zouden waardig betoonen.

DORDRECHT den 17 Junij.

Volgens partikulier berigt van Hellevoetsluis, van gisteren, was des morgens de *Jacob Cats*, kapt. *J. Ingerman*, aan boord hebbende den generaal-majoor *Cleerens* met een gedeelte van diens korps, van de reede onder zeil gegaan, maar wederom op de Quack, voor Pampus, ten anker moeten komen; en zou nu gisteren namiddag van daar verder naar zee gesleept worden door Zr. Ms. stoomschip *Curaçao*.

MIDDELBURG den 19 Junij.

In den avond van den 17 dezer is de heer kolonel *J. Ledel*, kommandant der 9de afdeeling infanterie en der troepen in het vierde distrikt dezer provincie, ridder der militaire Willems-orde en van den Nederlandschen Leeuw, onverwacht, na eene korte ongesteldheid, op het door Zijn Edg. bewoonde buitenverblijf te Oostburg, overleden. Deze hoofd-officier heeft zich steeds gekenschetst als een verdienstelijk militair, vooral in den oorlog op Java, en laatstelijk in de verdediging van het onder zijn bevel staande gedeelte van Zeeuwsch-Vlaanderen, alwaar hij weder onder zijnen vorigen opperbevelhebber, den heer luitenant-generaal baron *de Kock*, zijn Vaderland en zijnen Koning met ijver diende.

— Men meldt uit Vlissingen, van den 18 Junij: Niet minder dan elf Belgische deserteurs zijn gisteren uit het vierde, en één uit het vijfde distrikt dezer provincie alhier aangebragt. Hun voorkomen was zeer armoedig.

HAARLEM den 19 Junij.

De Brusselsche *Courrier* verkondigt, dat de generaal *Daine*, die in het laatst der vorige week naar Parijs was vertrokken, ten einde over de aanwerving van een korps hulptroepen voor de dienst van Spanje te onderhandelen, den 17den weder in Brussel werd terug gewacht.

UTRECHT den 21 Junij.

Eergisteren morgen omstreeks 11 uren is Z. M. de Koning deze stad gepasseerd, zich van 's Gravenhage naar het Loo begevende, alwaar Hoogstdeszelfs dochter, prinses *Marianne*, gemalin van prins *Albert van Pruissen*, uit Berlijn is aangekomen.

WINSUM den 22 Junij.

Eergisteren hadden wij onze gewone jaarlijksche volksvreugde, de *Haaddraverij*. Niettegenstaande het ongunstige weder, was de menigte aanschouwers en liefhebbers aanzienlijk en talrijk. Tien der beroemdste harddravers, uit onderscheidene provinciën, wedijverden om den prijs, bestaande in een kompleet wagentuig, rijkelijk met zilver gemonteerd, welke behaald is door het paard, genaamd *Piet Hein*, toebehoorende aan den heer *J. Vonk*, te Sneek; zijnde vervolgens de premie, bestaande in een fraai bewerkt zilveren tabakskomfoor, vereerd aan den heer *van der Hoop*, te Amsterdam, wiens paard, genaamd *de Koningin*, het laatst mede in de baan draafde. Alles is tot het hoogste genoegen, onder betamelijke vreugde en in de beste orde afgeloopen.

DOESBURG den 18 Junij. Do. *J. R. Wernink*, te Leksmond, voor de beroeping herwaarts bedankt hebbende, heeft de kerkeraad der Hervormde gemeente alhier het vorig *twaalf-* en *zestal* aangevuld met Do. *J. E. de Voogt*, predikant te Nederlangbroek, en daaruit aanstonds met eenparige stemmen beroepen den weleerw. heer J. E. DE VOOGT, predikant te Nederlangbroek.

Mengelwerk.

LADY ESTHER STANHOPE,

volgens ALPHONSE DE LAMARTINE.

Lady ESTHER STANHOPE, eene nicht van den Engelschen staatsminister PITT, verliet Engeland na den dood van haren oom en doorreisde Europa. Jong, schoon en rijk zijnde, werd zij overal met die voorkomendheid en belangstelling ontvangen, welke haar hooge rang, verstand en schoonheid moesten te weeg brengen; maar zij weigerde standvastig eene echtverbindtenis, ook met den waardigsten onder hare vele bewonderaars, aan te gaan, en nadat zij eenige jaren in de voornaamste hoofdsteden van Europa doorgebragt had, ging zij met een talrijk gevolg scheep naar Konstantinopel. Men is nooit te weten gekomen, waarom zij haar vaderland verliet: sommigen hebben het toegeschreven aan den dood van een' jongen Engelschen generaal, die in dien tijd in Spanje gesneuveld was, en wiens beeld eeuwig levendig moest blijven in het hart van Lady ESTHER; anderen aan eene zucht voor het avontuurlijke, welke men in het ondernemende en moedige karakter van deze jonge dame kon vermoeden. Hoe dit ook zijn moge, zij vertrok; zij bragt eenige jaren te Konstantinopel door, en ging eindelijk scheep naar Syrië op een Engelsch vaartuig, dat ook met het grootste deel van hare schatten en eene onmetelijke waarde in juweelen en geschenken van allerlei aard bevracht was.

Een hevige storm overviel dit schip in de golf van Macri, aan de kust van Caramanië, tegenover het eiland Rhodus: het strandde op eene klip, eenige mijlen van het strand. Het schip was in weinige oogenblikken verbrijzeld en de schatten van Lady STANHOPE door de baren verzwolgen; zij zelve ontkwam met moeite aan den dood, en dreef op een wrak van het vaartuig aan een klein woest eiland, waar zij vierentwintig uren zonder voedsel en zonder eenige hulp vertoefde; eindelijk ontdekten haar eenige visschers van Marmoriza, die naar de overblijfselen van het gestrande schip zochten, en deze bragten haar naar Rhodus, waar zij zich bij den Engelschen consul bekend maakte. Dit beklagelijk ongeval deed echter haar eens genomen besluit niet wankelen. Zij begaf zich naar Maltha en van daar naar Engeland. Aldaar verzamelde zij het overschot van haar vermogen, verkocht of verpandde een deel van hare landbezittingen, en bevrachtte een tweede vaartuig met rijkdommen en met geschenken voor de landen, die zij wilde doortrekken, en ging daarmede onder zeil. Deze reis was voorspoedig, en zij landde te Latakia, het oude Laodicea, aan de kust van Syrië, tusschen Tripoli en Alexandrette. Zij vestigde zich in de omstreken, leerde het Arabisch, omgaf zich met zulke menschen, als haar behulpzaam konden zijn, om betrekkingen aan te knoopen met de onderscheidene Arabische, Drusische en Maronitische inwoners van het land, en bereidde zich dus voor tot ontdekkingsreizen in de minst toegankelijke streken van Arabië, Mesopotamië en de woestijnen.

Toen zij zich dus regt gemeenzaam had gemaakt met de taal, de kleeding, de zeden en de gewoonten van die landen, rigtte zij eene talrijke karavane op, belastte hare kameelen met rijke geschenken voor de Arabieren en doorreisde al de deelen van Syrië. Zij vestigde haar verblijf soms te Jerusalem, te Damaskus, te Aleppo, te Koms, te Baalbeck of te Palmyra. Het was op deze laatstgenoemde plaats, dat talrijke stammen van rondzwervende Arabieren, die haar den toegang tot deze puinhoopen gemakkelijk hadden gemaakt, ten getale van veertig of vijftig duizend rondom hare tent vereenigd, en bekoord door hare schoonheid, bevalligheid en pracht, haar tot Koningin van Palmyra uitriepen, en haar firmans ter hand stelden, waarbij toegestaan werd, dat ieder Europeër, die door haar beschermd werd, veilig de woestijn en de puinhoopen van Baalbeck en van Palmyra mogt gaan bezoeken, mits hij zich verbond eene schatting van duizend piasters te betalen. Dit verdrag bestaat nog en zou getrouwelijk door de Arabieren nagekomen worden, indien men hun stellige bewijzen gaf van de bescherming van Lady STANHOPE.

Evenwel was zij op hare terugreize van Palmyra bijna opgeligt door een' talrijken stam van Arabieren, welke met die van Palmyra in vijandschap leefde. Zij werd bij tijds door een' van hare aanhangers gewaarschuwd, en was hare redding en die van hare karavane verschuldigd aan eenen snellen marsch bij nacht en aan de gezwindheid van hare paarden, die in vierentwintig uren een' ongeloofelijken afstand door de woestijn aflegden. Zij keerde terug naar Damaskus, waar zij eenige maanden vertoefde, onder de bescherming van den Turkschen Bassa, aan wien de Porte haar sterk aanbevolen had.

Na een zwervend leven door al de landstreken van het Oosten, vestigde Lady STANHOPE zich ten laatste in eene bijna ontoegankelijke eenzaamheid, op een' der bergen van den Libanon, nabij Saïde, het oude Sidon. ABDALA, de Bassa van Saint Jean d'Acre (ook Acca of Ptolemaïs genoemd), die haar steeds hooge achting en toegenegenheid betoonde, stond haar de overblijfselen af van een klooster en van het dorp Dsjioen, door Drusen bewoond. Zij bouwde aldaar verscheidene huizen met een' muur omgeven, even als de kasteelen der middeleeuwen: zij schiep daar met groote kunst een' bekoorlijken tuin naar de wijze der Turken, een' tuin met bloemen en vruchtboomen, *berceaux* van wijnstokken, kioskes, versierd met beeldhouwwerk en geschilderde arabesken; stroomend water in marmeren riolen, springbronnen in het midden van de vloeren der kioskes, prieelen van oranje-, vijge- en citroenboomen. Daar leefde Lady STANHOPE verscheidene jaren in eene geheel Oostersche weelde, omringd door een groot aantal van Europische of Arabische drogmans of tolken, van een' talrijken stoet van vrouwen, zwarte slaven, en in vriendschappelijke en zelfs politieke betrekkingen met de Porte, met ABDALA Bassa, met den Emir Beschir, vorst van den Libanon en bovenal met de Arabische Scheiks van de woestijnen van Syrië en van Bagdad.

Welhaast echter verminderde haar vermogen, dat nog aanzienlijk was, door de wanorde in hare zaken, die door hare afwezigheid ontstond; en zij vond zich terug gebragt tot een jaarlijksch inkomen van dertig of veertig duizend franken, die echter nog voldoende zijn in dat land, om den staat te bekostigen, dien Lady STANHOPE genoodzaakt is te houden. Ondertusschen stierven of verwijderden zich de personen, die haar uit Europa verzeld hadden; de vriendschap der Arabieren, die men zonder ophouden door geschenken of begoochelingen moet staande houden, verkoelde: de betrekkingen werden minder talrijk, en Lady ESTHER bleef langzamerhand bijna geheel alleen staan; maar nog behield de heldhaftige aard van haar karakter zijne gansche geestkracht en standvastigheid van ziel. Zij dacht er niet aan, om terug te treden; zij wenschte noch de wereld, noch het verledene terug; zij boog niet onder de eenzaamheid, onder het ongeluk, onder het vooruitzigt van den ouderdom en van de vergetelheid der levenden: zij bleef alleen wonen, waar zij nog is, zonder boeken, zonder dagbladen, zonder brieven van Europa, zonder bedienden, zelfs, die aan haar wezenlijk verknocht waren, slechts omringd door eenige negerinnen en door een zeker aantal van Arabische boeren, om in haren tuin te werken, hare paarden te verzorgen en voor hare veiligheid te waken. Men gelooft algemeen in het land, en er is grond, om het voor waar te houden, dat zij de bovennatuurlijke kracht van hare ziel en van hare standvastigheid niet alleen in haar karakter vindt, maar ook in opgewondene godsdienstige gevoelens, waarin het illuminatismus van Europa vermengd is met eenige Oostersche begrippen, en bovenal in het wondergeloof van de sterrewigchelarij. Hoe dit ook zijn moge, Lady STANHOPE heeft een' grooten naam verworven in het Oosten en verwekt met regt de verwondering van Europa.

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

Den 12 Junij is te Elseneur gepasseerd kapit. *J. J. Greven*, met het kofschip *de Vrede*, van Edam gedestineerd naar Narva. Den 13den is aldaar gepasseerd kapit. *H. Koops*, met het kofschip *Reina*, van Edam gedestineerd naar Dantzig. Den 21sten is kapit. *Gerrit A. Jonkhoff*, met het kofschip *Zeldenrust*, te Harlingen gearriveerd, komende van New-Kastle.

LIJST DER NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SOND GEPASSEERD ZIJN.

Den 10 Junij.	G. K. Haverbult, *de Eendragt* (Groningen), van Harlingen naar Memel.
Den 11 Junij.	G. A. Jonkhoff, *Vrouw Jantje* (Groningen), van Koningsb. naar Amsterdam.
	Harm S. Korter, *Anna* (Pekel-a), van Riga naar Amsterdam.
	P. J. de Boer, *de Hoop* (Groningen), van Amsterdam naar de Oostzee.
Den 12 Junij.	B. H. Plukker, *Jantina Margaretha* (Pekel-a), van Amsterdam naar Narva.
	H. L. Kok, *Hollands Trouw* (Pekel-a), van Groningen naar Memel.
	H. J. Polter, *Clotilde* (Pekel-a), van Hamburg naar Memel.
	J. J. Greeven, *de Vrede* (Groningen), van Alkmaar naar Narva.
	T. J. Hazewinkel, *de Onderneming* (Wildervank), v. Flekkefj. n. Koningsb.
	S. E. Scherpbier, *de Hoop* (Pekel-a), van Flekkefjord naar Libau.
	J. K. de Boer, *de Jufvrouw Maria* (Hoogezand), v. St. Uebus naar de Oostzee.
	D. D. Feik, *de Goede Hoop* (Veendam), van Amsterdam naar Petersburg.
Den 13 Junij.	J. A. Zijl, *Ludolph Theodorus* (Groningen), van Rotterdam naar de Oostzee.
	H. A. Hendriks, *Hillegonda* (Amsterdam), van Amsterdam naar Riga.
	H. Koops, *Reina* (Groningen), van Edam naar Dantzig.
ELSENEUR den 14 Junij 1835.	De Wind Noordelijk.
Den 13 Jnnij.	H. H. Mellema, *de Jonge Tjalling* (Schierm.), van Koningsb. naar Amsterd.
Den 14 Junij.	B. J. de Groot, *Neerlands Trouw* (Pekel-a), van Amsterdam naar Riga.
	T. W. de Vries, *Kleinkinderen* (Amsterd.), van Amsterdam naar de Oostzee.
	W. K. de Groot, *Johanna Maria* (Dordrecht), van Narva naar Dordrecht.
	W. G. Hellinga, *Eizo de Wendt* (Grauw), van Narva naar Amsterdam.
	H. K. Wijkmeijer, *Gesina* (Pekel-a), van Narva naar Dordrecht.
	R. T. Fenenga, *de Welvaart* (Muiden), van Amsterdam naar Dantzig.
	J. P. de Boer, *de Vrouw Margina* (Veendam), van Dantzig naar Rouaan.
Den 15 Junij.	H. H. Sprik, *de Twee Gebroeders* (Pekel-a), van Petersburg n. Amsterdam.
Den 16 Junij.	H. A. Hazewinkel, *Albertina* (Veendam), van Bergen naar Petersburg.
	B. A. Visser, *Geziena* (Harlingen), van Riga naar Harlingen.
ELSENEUR den 17 Junij 1835.	De Wind Noordelijk.

GEBOORTE-, HUWELIJKS- EN STERFBERIGTEN.

*** Heden beviel van eenen ZOON ALAGONDA KEIZER, Echtgenoote van

J. POSTHUMUS, Fz.,
Medicinae-Doctor.

BERGUM
den 17 Junij 1835.

*** Heden verloste mijne geliefde Echtgenoote M. S. DETHMERS zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER.

NIEUWOLDA den 19 Junij 1835. — F. C. FOCKENS.

*** Heden beviel van een MEISJE JACOBA DIEPHUIS, Echtgenoote van

GRONINGEN den 20 Junij 1835. — H. KEIZER.

Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene voor bijzondere kennisgeving aan te merken.

*** Getrouwd:

W. KEIZER
en
P. KONING.

GRONINGEN den 17 Junij 1835.

*** GRONINGEN den 18 Junij 1835. Getrouwd:

P. WIARDI
en
H. ALTING.

*** Getrouwd:

Mr. JAN VAN DER VEEN,
Advokaat te *Dragten*,
en
MARGARETHA ELIZABETH LAGE.

GRONINGEN den 19 Junij 1835.

*** Getrouwd:

Mr. B. H. VAN DER HAER
en
Jonkvr. A. G. LEWE VAN NIJENSTEIN.

GRONINGEN den 20 Junij 1835.

*** Ons dierbaar en uit dit ons huwelijk eenigst KINDJE werd ons heden morgen te half drie, in den ouderdom van 38 weken, door den dood ontrukt.

GRONINGEN den 22 Junij 1835.

N. BEETS.
L. M. BEETS, geb. REIJNDERS.

*** Bij den Boekhandelaar R. J. SCHIERBEEK is uitgegeven en alom te bekomen: R. ENGELS, *Predikant* te *Nieuwolde*, GELOOFSROEM. De LEER der REGTVAARDIGHEID door GELOOF in *JEZUS* beschouwd, in het licht van Gods woord, als de Hoofdwaarheid des Evangeliums, den grondslag der Protestantsche Kerk in het algemeen, en der Hervormd Gereformeerde in het bijzonder, enz.; 1ste Stuk, à *f* 1 — 00.

Van des Schrijvers vroegere Werkjes: ONTBOEZEMING OVER DE GODSDIENSTIGE DENKWIJZE; en WAARHEID EN GELOOF, of MIJNE ONTBOEZEMING OPGEHELDERD, zijn nog eenige Exemplaren te bekomen.

*** De GEWONE JAARLIJKSCHE HARDDRAVERIJ te *ONDERDENDAM* zal gehouden worden op den 27 JUNIJ aanstaande, om gelijke PRIJS en PREMIE als het vorige jaar.

*** Mr. E. J. OFFERHAUS, Notaris te *Groningen*, gedenkt, op DONDERDAG, den 25 Junij 1835 (in plaats van Donderdag, den 18den, zoo als bevorens geannonceerd is), des avonds te 7 uren, ten Huize van de Wedw. BONTEKOE, aan de Groote Markt, te *Groningen*, publiek te Verkoopen:

I. Eene in werking zijnde SUIKERRAFFINADERIJ, zijnde mede zeer gelegen voor Buitenlandsch debiet, staande te *Groningen*, in de Havenstraat, Westzijde, letter E no. 137, zijnde een ruim en daartoe zeer geschikt LOKAAL, lang 30½ en breed 10 Ned. Ellen, voorzien van vier ruime en luchtige ZOLDERS en twee VLIERINGEN, met GEREEDSCHAPPEN en VOORRAAD, bij gemelde Fabrijk voorhanden, volgens INVENTARIS, — en eene regale HEEREN BEHUIZING met eenen spatieusen TUIN en een TUINHUIS daar achter, benevens een PAKHUIS, voorzien met ZOLDER en STALLING voor twee Paarden en KOOLHOK, staande te *Groningen*, in de Spinhuisstraat, letter E no. 165.

II. Eene BEHUIZING met een BLEEKVELD, staande te *Groningen*, in de Havenstraat, ten Zuiden van gemelde Fabrijk, letter E no. 138; en

III. Het VRIJE GEBRUIK van eenen TUIN, gelegen te *Groningen*, ten Noorden van den Tuin, behoorende bij de Behuizing, hier boven onder Nommer 1 vermeld.

Alles den te aanvaarden op den 1 November 1835.

Drie dagen vóór den dag van Verkoop zullen, ten Kantore van gemelden Notaris, de Bewijzen van Eigendom en Veilconditiën en laatstgemelde mede ten Huize van Veiling ter lezing liggen.

Mr. E. J. OFFERHAUS, *Notaris.*

Voor het BOELHUIS, in den KAROLIEWEG,

zullen, op Woensdag, den 24 Junij 1835, des namiddags te 2 uren, publiek werden verkocht: eenige aanzienlijke MEUBELEN, waaronder twee fraaije STAANDE UURWERKEN, een kostbaar KABINET, andere KABINETTEN, TAFELS, LADETAFEL, STOELEN, en voorts BEDDEN, BEDen TAFELLINNENS, AARDEWERK, MANS LIJFSTOEBEHOOREN en meer andere GOEDEREN. Te bezien Dingsdag bevorens, des namiddags van 2 tot 5 uren.

Mr. C. H. GOCKINGA.

Voor het NIEUWE BOELHUIS,

in de Zwanenstraat, zullen, op Donderdag, den 25 dezer, worden Verkocht: allerhande uitmuntende HUISMEUBELEN, kostelijk BEDDEGOED, beste MANS en VROUWEN KLEEDEREN, voorts eene partij EKKELHAMMEN en DROOG SPEK; alles te bezien des Woensdags namiddags, van 2 tot 5 uren.

Aanstaanden VRIJDAG, den 26 dezer,

te 11 uren, zal, door de Firma BOS & COMP., op de Groote Markt, worden verkocht: eene partij NIEUW EIKEN HOUT, AFBRAAK, WINKELGEREEDSCHAPPEN en veel meer andere GOEDEREN.

HOUTVEILING.

Mr. S. REIJNDERS, Notaris te *Appingedam*, zal, op Zaturdag, den 27 Junij 1835, des voormiddags te 10 uren, bij de Werf van H. J. VAN DER WERF, te *Appingedam*, ten verzoeke van Kapit. P. G. BAKKER, publiek, bij gewone Boelgoeds Conditiën, verkoopen:

Eene Scheepslading OOSTZEESCHE KROONDEELEN, ter lengte van 12 tot 28 Voeten en ter dikte van 1 en 1¼ Duim, zeer geschikt tot VLOERINGEN en ZOLDERS; benevens ander GESNEDEN OOSTZEESCH HOUT, en zulks bij kleine partijen; zoo als het Hout, ter plaatse voornoemd, genommen en te bezien zal zijn vóór en op den dag van Verkoop.

Nadere informatiën zijn te bekomen bij J. G. BAKKER, tusschen de Beide Markten, te *Groningen*.

HOUTVEILING.

*** Mr. H. J. OFFERHAUS, Notaris te *Delfzijl*, gedenkt, op Zaturdag, den 27 Junij 1835, des voormiddags te 10 uren, ten verzoeke van J. J. BORST, ten Huize van R. HOEKSTRA, te *Appingedam*, onder werkelijke Houtkoopers, te Veilen:

Twee Ladingen NOORDSCH HOUT, bestaande in extra zware BALKEN en SPARREN.

H. J. OFFERHAUS.

LEEST HIER!

Op Maandag, den negenentwintigsten Junij 1835, aanvang nemende te 10 uren des voormiddags, zal aan het MAGAZIJN der 8ste Afdeeling Infanterie, aan het Nieuwe Kerkhof, te *Groningen*, door een' bevoegden BEAMBTE, tegen gereed Geld, openbaar worden verkocht: eene partij gedragene KLEEDINGSTUKKEN, als: KAPOTTEN, MOUWVESTEN en PANTALONS, benevens oude DEKENS, LINNEN BEDDELAKENS, RANSELS, SCHOENEN en hetgene verder ter Verkoop zal worden aangeboden.

*** Op WOENSDAG en DONDERDAG, den 1 en 2 Julij 1835, des morgens te tien uren te beginnen, zal de ondergeteekende, als lasthebbende van zijne PRINCIPALEN, te *Meppel*, aan den *Zaagmolen*, publiek Verkoopen, om op Mei 1836 te worden betaald: eene extra groote en mooije partij droog gezaagde VUREN en GREENEN DEELEN en RIBHOUT, alsmede LATTEN, ENZ. van allerhande Lengte, Breedte en Dikte, zoo mede eene groote HOUTLOODS op AFBRAAK; alles des daags vóór den Verkoop op de Plaats te bezigtigen.

G. L. KNIPHORST,
Notaris.

*** De Notaris WIJMA, te *Harlingen*, zal aldaar, op Woensdagen, den 8 en 15 Julij 1835, bij de beschrijving en eindelijke toewijzing, telkens des avonds te 6 uren, in het *Heeren Logement*, in het openbaar te koop presenteren: een uitmuntende PELMOLEN, zijnde een achtkantige en hebbende 20 ellen en 8 palmen vlugt, met deszelfs KNECHTSWONINGEN en ZOMERHUIS, staande op, bij den Molen behoorende, een Bunder en ruim 10 Roeden extra best GREIDLAND, gelegen aan de Bolswarder Vaart, onder *Almenum* om Zuid van *Harlingen*, gedurende eene reeks van jaren door nu wijlen den heer IJ. RODENHUIS gedreven; eene maand na de eindelijke toewijzing vrij te aanvaarden.

*** De Heer L. TERFLOT, uit *Greven*, in *Munsterland*, is voornemens, op Dingsdag, den 14 Julij dezes jaars, des morgens precies te 9 uren, en, als het noodig zijn zoude, ook den volgenden dag, te *Vellage*, bij *Halte*, in *Oostvriesland*, publiek, aan de meestbiedenden, bij enkele stukken, door den ondergeteekenden Notaris, op 3 of 6 maanden Betalingstijd, vrijwillig te laten Verkoopen:

Verscheidene honderd EIKEN BALKEN, van voortreffelijke kwaliteit en diverse lengte en dikte;

welke bij den Heer C. W. VIETOR, te *Vellage*, bij *Halte*, gelagerd en voor eenige dagen de[illegible]ms afgekomen zijn.

Onder dit EIKENHOUT bevinden zich BLOKKEN van 70 Voeten lengte, zoo als ook MOLENASSEN, KROMHOUTEN en bovendien HOUT, hetwelk zeer passend tot den Scheepsbouw en tot Bestekhout is.

WEENER den 19 Junij 1835. — A. W. THOLEN, *Koninkl. Hannov. Notaris.*

LEEST HIER en LET WEL!

J. L. LA GRO adverteert door deze aan zijne geëerde Stad- en Landgenooten, dat hij zijne GOEDEREN in zijnen WINKEL heeft uitgepakt, in het midden van de Heerestraat, letter E no. 49, bestaande dezelve in eene groote partij SPIEGELS en SCHILDERIJEN met echt Vergulde en Mahoniehouten Lijsten en in alle grootte, benevens eene uitmuntende partij GALANTERIEN, fijn GESLEPEN KRISTAL, GLASWERK en fijne STAALGOEDEREN in alle soorten, VERLAKTE GOEDEREN in alle Kleuren, zijnde door voordeeligen Inkoop in staat gesteld, om tot de volgende prijzen te kunnen verkoopen, als: Tafellampen met Ballons van *f* 5 — 00 tot *f* 8 — 50, dito Compositie-metaal van *f* 8 — 00 tot *f* 16 — 00, twee pijps Lampen, fijn gelakt, *f* 5 — 00, dito een pijps *f* 2 — 25, een kompleet Theeservies met gouden Randen *f* 12 — 00, Zwarte Theeserviezen *f* 1 — 90, met Rozenranden *f* 2 — 40, Gekleurde met Blaauwe Rozenranden van *f* 4 — 00 tot *f* 5 — 50, Wit Porselein van *f* 4 — 00 tot *f* 5 — 40 het Dozijn, Devieskop met Schotel *f* 0 — 35 tot *f* 0 — 90, Likeurkelder met 4 Flesschen *f* 5 — 00, met 6 Flesschen *f* 6 — 50, Engelsche dito met Spiegel en Kristal gevuld *f* 36 — 00, Fleschbakken van *f* 0 — 35 tot *f* 0 — 45, gedraaide Mahoniehouten Theestoofjes *f* 1 — 60, Tabak- en Theekistjes van *f* 1 — 00 tot *f* 1 — 80, Lepelkistjes van *f* 0 — 90 tot *f* 1 — 80, Presenteertrommetjes, het paar *f* 0 — 90, Chinesche dito met Landschap *f* 1 — 80, Kandelaars *f* 1 — 10, Chinesche Tinnen en met Landschap *f* 2 — 00, in Kleuren met pleten Randen *f* 2 — 40, dito Vaasketel en Theestoof *f* 17 — 00, met Landschap of Chineesch *f* 8 — 50, met Gouden Rand *f* 7 — 00, ordinaire *f* 2 — 50, Schenkbladen van *f* 1 — 00 tot *f* 1 — 80, met Figuren van *f* 1 — 30 tot *f* 2 — 60, Presenteerblaadjes van *f* 0 — 20 tot *f* 0 — 30, Tabakspot en Komfoor met Gouden Rand *f* 1 — 80, Chineesch of met Landschap *f* 2 — 40, Koperen Komfoor *f* 1 — 60, met Pleten Rand *f* 2 — 60, Balanseer-Tafelmessen het Dozijn *f* 3 — 00, met Berlijner hechten *f* 9 — 00, Bruine Tafelmessen van *f* 0 — 90 tot *f* 1 — 20, zoogenaamde Berlijner hechten geklonken *f* 2 — 70, Stalen vorken, het Dozijn *f* 0 — 80, Geslepen Zilvermodel *f* 1 — 10, zwarte Pleten Lepeltjes, het Dozijn *f* 0 — 90, Palmhouten Saladelepel en Vork van *f* 0 — 45 tot *f* 0 — 80, het Kistje Eau de Cologne *f* 2 — 00, Witte Jeneverkaraffen van *f* 0 — 20 tot *f* 0 — 40, Geslepen Wijnglazen van *f* 0 — 20 tot *f* 0 — 35, Likeurglazen *f* 0 — 15, Jeneverglazen van *f* 0 — 07 tot *f* 0 — 10, Punch- en Bierglazen *f* 0 — 08, met Geslepene Bodems *f* 0 — 10, Lampglazen *f* 0 — 12, Lampkousjes van *f* 0 — 08 tot *f* 0 — 10, Savonetballen *f* 0 — 20, Windsorzeep *f* 0 — 10, Transparant *f* 0 — 20, Pleten Wijnkurken van *f* 0 — 10 tot *f* 0 — 30, Nachtpitten op Kurk *f* 0 — 15, op Kaartpapier voor een half jaar *f* 0 — 08, enz., enz., te veel, om alles te noemen. Hij noodigt zijne geëerde Begunstigers ten vriendelijkste uit, en houdt zich in het gunstig aandenken van dezelven gerekommandeerd.

*** De ondergeteekenden hebben de eer het Publiek te berigten, dat zij, wegens het oprigten van eene nieuwe *STEEN- en PANNENFABRIJK*, aan het Trekdiep, onder *Westerlee*, zijn voorzien van STEENEN, PANNEN en VLOEREN, in onderscheidene soorten en kwaliteiten; terwijl zij zich door deze in de gunst van een' ieder' aanbevelen.

WESTERLEE den 22 Junij 1835. — K. TAMMENGA & COMP.

165ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.
Trekking der Derde Klasse.

Vijfde Lijst. No. 9811 een prijs van *f* 1500. No. 18050 en 5714 ieder een prijs van *f* 1000. — *Zesde Lijst.* No. 18473 een prijs van *f* 10,000. No. 15257 een prijs van *f* 1500. No. 21553 eene premie van *f* 2000.

PRIJZEN DER GRANEN TE AMSTERDAM.

Vrijdag, den 19 Junij. Roode TARWE met meer handel, bij partijen aan consumtie verkocht; andere soorten in een doen: 131 ℔ j. witb. Pools. *f* 210, 124, 130 ℔ o. b. dito *f* 170, *f* 192; 123 ℔ o. w. Silesische *f* 160; 128 ℔ o. Zeeuws. *f* 158; 131 ℔ n. r. Elve *f* 165; 131 ℔ n. Holst. *f* 165; 118 ℔ o. Vriess. *f* 123; 132 ℔ p. o. Rostock. *f* 178. — ROGGE met weinig handel bij vorige prijzen: 115 ℔ o. Pruiss. *f* 142; 122 ℔ Munst. *f* 143. — GERST en BOEKWEIT zonder handel. — HAVER tot vorige prijzen verkocht: 76 ℔ n. dikke *f* 84; 76 ℔ o. Oostvr. *f* 95.

KOOLZAAD dadelijk zonder handel; op 9 vat in Aug. 70 £. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE prijshoudende; per 6/w. *f* 47¼; vliegend *f* 46 à *f* 46½; Sept. *f* 42 a *f* 42¼; Oct., Nov. en Dec. *f* 41¾ a *f* 42. — LIJNOLIE per 6/w. *f* 42¾; vliegend *f* 42¼ a *f* 42. — HENNEPOLIE *f* 45½.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN, *op de Beurs te AMSTERDAM*, den 20 Junij.

	l. k. h. k.	*te 4½ u.*		*l. k. h. k.*	*te 4½ u.*
Nederl., Werk. Sch. 2½ pc.	55 7/8 a 55 15/16	55 7/8	Leen. te L. b. *Roths.* 5 pc.	a	
Nieuwe dito 5	— 101 1/4 - 101 3/8	101 3/8	*R.*, Obl. *Hope* 1798, 1816 5	— 105 1/2 -	
Uitgestelde dito	— -		dito 1828 en 1829 . . . 5	— -	
Kansbilj. van dito . . .	*f* 25 3/8 - 25 1/2	25 3/8	Cert. b. dito 1831 en 1833 5	— 99 -	
Amortisatie-Syndic. 4½ pc.	94 3/4 - 94 15/16	94 7/8	Obl. te Londen 5	— -	
dito dito 3½	— 80 - 80 3/8	80	Cert. te Hamburg . . . 5	— -	
Schatkistbiljetten . . 4	— -		Inschrijv. in Assig. . . 6	— [illegible] - [illegible]	
Handel-Maatschapp. 4½	— 108 -		Certif. v. dito 6	— [illegible] - [illegible]	
Nieuwe dito 4½	— 101 3/8 -		*Polen*, Aand. m. Lot. fl. 100 *f*	-	
Fr., Ins. op 't Grooth. 5	— 78 3/4 -		*Pruissen*, Dito dito R. 50	111 - 111 [illegible]	111 [illegible]
Fransche Wissel 57 3/8.	— -		Neg. Londen 1830 . . 4 pc.	-	
Engeland, dito. . . 3	— -		*Oostenr.*, Dito dito *f* 100 *f*	-	
Sp., Perp. R. Em. Ams. 5	— 41 13/16 - 42	41 15/16	Dito dito *f* 250. 4 pc. . . *f*	-	
Dito dito a *f* 1000. 3	— 26 11/16 - 26 7/8	26 3/4	Metalliek . . . . . . 5 pc.	98 [illegible] -	
Certific. bij *Ogy & Co.* 4	— -		Dito te Lond. gen. . 5	— -	
Fransche Uitgest. . .	— 16 [illegible] -		Dito 2½	— -	
Cortes Bons te Lond. 5	— 31 - 31 3/4	31 1/4	Ween. R. b. *Gol. & C.* 5	— -	
Engelsche Uitgestelde	— 15 -		Dito 4	— -	
Port., Oblig. te Lond. 5	— -		Cert. Stadsb. bij dito 2½	— -	
dito dito 3	— -		Weener Bank-Actien 5	— -	
Nap., Cert. b. *L. & B.* 5	— -		N. Weener Aandeelen *f*	— -	
Dito b. *Falconet & C.* 5	— 91 1/4 -		*Den.*, Neg. te Lond. 5	— -	

(*Na de Beurs.*) De handel in onze binnenlandsche fondsen was gering; Integr. Kansb. iets flaauwer; de overige goed prijshoudende.

Van vreemde effekten waren Russische en Oostenrijksche bijna onveranderd; Zuid-Amerikaansche over het algemeen iets meer gewild.

De Spaansche fondsenmarkt verkeerde ook heden weder in eene flaauwe stemming, die zich op nieuw het meest in Cortes deed gevoelen, welk effekt door eenige verkoopen wederom circa 1½ pCt. beneden deszelfs notering van gisteren terug viel. Alle overige Spaansche fondsen mede aangeboden. Over het algemeen ging daarin echter weinig om.

Koers van het Geld: Beleening 4 pCt.; Prolongatie 5 pCt.; Wissel-Disconto 2 pCt.

Brazil. van 100 p. st. 84½, 85; Columb. 2de leening van 100 p. st. 26¼, 7/16; van [illegible] p. st. 24⅝, ¾; Onbep. Coup. *f* 6½; Kleine dito *f* 6 7/16; Peru 6 pCt. van 100 p. st. 24½, ¾; Coup. *f* 5, 5⅛, 3/16; Cortes van 510 p. st. 31½, 31, 31¼; Coup. 18⅝, [illegible]. Kansb. bij *Laffitte f* 10½.

Laatste prijzen, te 5 uren: Integr. 2½ pCt. 55⅞; Holl. 5 pCt. 101⅜; Kansb. *f* 25[illegible]; Perpet. 5 pCt. 42; Dito 3 pCt. 26¾; Fr. Uitgestelden 16⅛; Cortes van 510 p. st. [illegible]¾; Dito Coupons 18⅝.

Van den 21sten. EFFEKTEN-SOCIETEIT. (*Te half vijf.*) Integr. 2½ pCt. 55[illegible]; Uitgest. 1½. Perpet. 5 pCt. 41¾, ½, 41, 40⅞. Cortes 30, 30½. Dito Coupons [illegible]; Fr. Uitgest. 16⅛.

De ongunstige stemming der Spaansche fondsenmarkt heeft ook heden weder aangehouden, op nieuw veroorzaakt door de flaauwere koersen van Londen en Antwerpen. Perpet. 5 pCt. en Cortes hebben beide, bij eenigen handel, wederom eene prijsverlaging van ruim 1 pCt. geleden. Zulks werkte mede eenigzins ongunstig op de houding onzer binnenlandsche effekten, zijnde Integralen, hoewel slechts in kleine postjes, tot iets beneden derzelver laatstvorige notering verhandeld.

Te *Groningen*, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met *autorisatie*.)